

CAOP

Inlichtingen: Carina van Agten
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 27 59 56 78
E-mailadres: c.vanagten@caop.nl
Datum: 20 oktober 2020
0 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/20.0711
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van een vergadering van het SOD op 13 oktober 2020 van 15.10 tot 17.00 uur via MST en bij het CAOP te Den Haag

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: P. Reesink (voorzitter), S. Pijpstra, M. Suwout, W. Schwab, B. Jansen.

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen, (AC), R. Schilperoort, A. Snels (ACOP), J. Kropf, S. Hop, J. Schot (CCOOP), T. van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van BZK: C. van Wezel.

Van de zijde van Financiën: R. Verploegh.

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke

Agenda (SOD/20.0673)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda
2. Vaststellen verslag 29 september 2020 (SOD/20.0676)
3. Vervolg COVID-actiepunten SOD 29 september 2020 (SOD/20.0646, SOD/20.0651, SOD/20.0652, SOD/20.0539, SOD/20.0653, SOD/20.0547, SOD/20.0540)
4. Mandaat voorzitter werkgroepen en SOD (overheveling van SOD agenda 10 december, SOD/20.0143)
5. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1: Opening, mededelingen, vaststellen agenda.

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen en de deelnemers via MST welkom.

Mededelingen.

• **Aanwezigheid (ACOP).**

De heer Schilperoort geeft aan de vergadering uiterlijk 16.30 uur te moeten verlaten.

• **Stafadjudanten (ACOP).**

De heer Schilperoort memoreert dat er de laatste tijd nogal wat commotie is geweest rond de beloning voor stafadjudanten en hij verzoekt de voorzitter om dit onderwerp in ieder geval voor het SOD van 01-12-2020 te agenderen. De heer Kropf wijst er op dat dit onderwerp op de voorraadagenda van de werkgroep AP staat en hij hoort graag van zijn collega waarom hij het in SOD-verband wil bespreken. De heer Schilperoort licht toe dat de centrales in het SOD met de voorzitter de afspraak hebben gemaakt dat er niets zou gebeuren met de brief van de CDS (Bindingspremie) zonder overleg met de centrales, terwijl nu blijkt dat dat wel is gebeurd. Spreker wil in de volgende vergadering van 01-12-2020 hierover spreken. De geagendeerde inhoudelijke bespreking in de werkgroep AP kan wat hem betreft gewoon gehandhaafd blijven.

De heer Kropf spreekt de voorzitter van het SOD aan als hij vraagt om af te wegen of het onderwerp het toelaat om het voorzitterschap aan de HDP over te dragen. De toezegging van 31-01-2019 dat er niets zou gebeuren met de betreffende brief totdat de werkgever met de centrales heeft gesproken, is wel gedaan door de heer Reesink, maar het was onder voorzitterschap van de staatssecretaris.

Pm De voorzitter zegt hier te zijner tijd op terug te komen en het verslag van 31-01-2019 te zullen checken.

Vaststelling agenda.

Op verzoek van de voorzitter worden de onderwerpen bij agendapunt 3 als volgt geclusterd:

1. quarantaine;
2. 12-uursdiensten DBBO;
3. overig (inclusief voorzieningenstelsel buitenland in relatie tot de Doorman).

Actiepunt 2: Vaststellen verslag 29 september 2020

(SOD/20.0676).

- Blz. 6, actiepunt 4: naar aanleiding hiervan vraagt de heer Kropf naar de stand van zaken. De heer Schwab antwoordt dat de Raad van State nog niet heeft gereageerd, maar dat hij volgende week het advies verwacht. Het kan zijn dat vanwege corona vertraging optreedt, omdat een dergelijk advies moet worden afgetimmerd in de volle Raad. Dat zo zijnde verzoekt de heer Kropf Defensie te handelen in de geest van de gemaakte afspraken en te voorkomen dat de centrales telkenmale wordt geconfronteerd met de uitspraak van de uitvoeringsbedrijven dat er geen effectuering kan plaatsvinden omdat er nog geen advies van de Raad van State ligt. De heer Schwab zegt hier geen enkel bezwaar tegen te zien, waarop de voorzitter tegemoetkomt aan het verzoek van de heer Kropf.
- Blz. 6, actiepunt 8: de voorzitter constateert dat 'CLSK' moet zijn: CZSK.

Met inachtneming van de gemaakte opmerkingen wordt het verslag vastgesteld.

De voorzitter gaat over op de bespreking van de actiepuntenlijst. Voor de goede orde wijst heer Kropf er op dat deze niet is geagendeerd en de voorzitter dat bij de vaststelling van de agenda had moeten vermelden. De actiepuntenlijst kan wat hem betreft wel besproken worden.

Actiepuntenlijst.

1. **Mandaat voorzitter werkgroepen en SOD:** is voor vandaag geagendeerd en kan worden afgevoerd.
2. **Premiecompensatie UGM-ers:** de uitvoeringstekst BRD blijkt niet te zijn gewisseld met de centrales en de voorzitter zegt toe dat zij een document krijgen waaruit blijkt dat de toets goed is uitgevoerd. De heer Kropf wijst er op dat de tekst zegt dat de uitvoeringstest zelf zal worden gewisseld met de centrales, dat is iets anders dan de voorzitter nu zegt. De voorzitter concludeert dat het hier om de uitvoeringstest gaat en het punt blijft gehandhaafd.

Pm

3. **Stand van zaken Active Endeavour en Operation Enduring Freedom:** het wachten is aldus spreker op een overall update, het punt blijft gehandhaafd.
4. **Verdiepende uitleg/presentatie Werkkostenregeling vanuit de WG AFR 03-12-2019:** de werkgever doet er alles aan om dit zo snel mogelijk te regelen, maar is afhankelijk van personele capaciteit die niet alleen bij HDP nodig is. Zoals het er nu voor staat zal het niet eerder dan de eerste week van november kunnen worden vormgegeven. De heer Kropf zegt zeker te willen stellen dat er tijdige aanlevering plaatsvindt om dit onderwerp te bespreken voor de vergadering van 01-12-20120 (dus uiterlijk half november). De voorzitter geeft aan dat zijn planning ligt op ongeveer de eerste week van november en dat hij zelf ook aanwezig wil zijn bij de presentatie in de werkgroep AFR.

Pm

5. **Pensioenregeling specifiek voor militairen 2019 (paragraaf 7.6) en 2020:** de officiële aanbieding is inmiddels gebeurd; dit punt kan worden afgevoerd.
6. **Opruimsessie actiepuntenlijst:** dit punt kan worden afgevoerd.
7. **Covid-19:** de voorzitter constateert dat er wellicht onderwerpen van de agenda zijn gevallen in de hectiek aan het einde van het SOD van 29-09-2020. In ieder geval is gisteren aangeboden een nadere verklaring rondom de kaders waarbinnen dienstongeschiktheid, bedrijfsongeval en beroepsincident moeten worden begrepen en hoe daarmee door Defensie wordt omgegaan (SOD/20.0691). De heer Kropf wil ten aanzien van dit stuk markeren dat hij een ander beeld heeft dan de voorzitter zojuist heeft geduid en hij geeft aan hier in een volgend overleg (SOD of werkgroep) over te willen spreken. Dat betekent dat de status wordt gewijzigd in behandeling. Spreker licht toe dat hij de afbakening tot inzet niet gepast vindt. Besloten wordt dit stuk te agenderen voor de eerstvolgende AP van 29-10-2020.

De heer Schilperoord sluit zich hierbij aan, maar zegt er ook geen moeite mee te hebben om bij dit stuk stil te staan in het covid-overleg van 27-10-2020. De heer Kropf geeft aan het stuk te willen agenderen voor de werkgroep AP, omdat het altijd kan worden afgevoerd als bespreking in het covid-overleg afdoende is gebleken. Spreker voegt hier aan toe dat het gaat om actuele problemen die adequate aandacht verdienen.

Mevrouw Pijpstra wijst er op dat is afgesproken om in de aankomende AP-vergadering de invulling van de geplande tijdblokken te bespreken. De eerstvolgende werkgroep AP daarna vindt plaats op 10-11-2020. De heer Kropf kondigt aan dat hij het SOD schriftelijk op de hoogte zal brengen van zijn standpunt en daarbij zal verzoeken briefnummer SOD/20.0691 te agenderen voor het SOD. De brief is ter informatie naar het SOD gestuurd en bij deze geeft spreker aan deze brief te willen behandelen. Het oogmerk is aldus de voorzitter dat dit soort onderwerpen eerst wordt besproken in de werkgroep en eventueel daarna in het SOD. De heer Kropf wijst er op dat het Defensie is die een brief naar het SOD stuurt met een afbakening tot inzet in het ziekenhuis, terwijl mensen ook op andere locaties met een verhoogd risico worden ingezet. Een SOD-brief wordt in de regel in het SOD behandeld, zo stelt hij. De heer Van Hulsen geeft aan dat behandeling van een SOD-brief in een werkgroep kan worden plaatsvinden als partijen in het SOD daartoe besluiten en volgens hem is zojuist besloten de brief te agenderen voor de werkgroep AP, dan wel te bespreken in een covid-overleg.

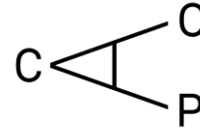
De heer Kropf merkt dat het genoemde covid-overleg een informeel gesprek via MST over lopende zaken is. De werkgever heeft een formele brief aangeboden over algemeen personeelsbeleid. Spreker zegt niet bereid te zijn om in het formele SOD af te spreken dat de brief in een MST-overleg over covid wordt ingebracht. De voorzitter begon zelf over zijn brief, spreker heeft gezegd wat hij er van vond en hij wil die gewoon in een formele vergadering bespreken. Als partijen voorafgaand aan een formele vergadering gezamenlijk afspreken dat dit niet meer nodig is, is dat een andere discussie. Spreker herhaalt dat de centrales een formele brief hebben ontvangen van de werkgever waarmee hij het wat de uitgangspunten betreft niet eens is. Hij wil deze brief bespreken in een eerstvolgende werkgroepvergadering of in het SOD.

Pm

Als partijen daarvoor besluiten dat het van de agenda kan is dat altijd mogelijk.

De covid-sessies worden belegd en de overige onderwerpen staan geagendeerd voor vandaag en het actiepunt kan hier van de actiepuntenlijst worden afgevoerd.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

Alvorens de voorzitter dit agendapunt afrondt wil de heer Van Hulsen gezegd hebben dat daar waar regelmatig commentaar is geleverd op de late aanlevering en bespreking van de verslagen en actiepuntenlijsten, het verslag en de actiepuntenlijst van het overleg van 29-09-2020 is aangeleverd op 05-10-2020. Spreker wil zijn dank uitspreken richting het secretariaat.

Actiepunt 3: Vervolg COVID-actiepunten SOD 29 september 2020

Zoals bij de vaststelling van de agenda is besloten wordt de bespreking gevoerd in drie blokken.

Quarantaine

(SOD/20.0646, SOD/20.0651, SOD/20.0652, SOD/20.0539, SOD/20.0653).

• Thuisquarantaine.

De voorzitter heeft op de vraag gesteld in het SOD van 23-06-2020 of de regelgeving niet te stringent wordt toegepast formeel een antwoord gegeven (SOD/20.0646). Spreker informeert of dit antwoord afdoende is.

De heer Van Leeuwen acht het antwoord helder voor wat betreft missies, maar stelt dat de vraag resteert hoe om te gaan met de thuisquarantaine voorafgaand aan oefeningen. Eerder heeft spreker al naar voren gebracht dat er wat de CMHF betreft voor deze thuisquarantaine een tegemoetkoming tegenover moet staan.

De heer Kropf sluit zich hierbij aan, maar de CCOOP heeft ook signalen uit de organisatie vernomen dat mensen zelfs te horen kregen dat zij het thuisfront in quarantaine mochten houden om besmetting te voorkomen. Spreker wil van de voorzitter vernemen hoe ver hij denkt te kunnen gaan in dat soort maatregelen.

De heer Schilperoort zegt uit de tekst onder punt 5 te lezen dat mensen die in quarantaine gaan en een test willen laten doen, dit zelf moeten betalen omdat het een keuze is. Spreker komt dit vreemd voor omdat mensen voor het werk worden uitgezonden naar het buitenland waar vaak de omstandigheden risicovoller zijn dan in Nederland. Dat rechtvaardigt de mogelijkheid om op kosten van de werkgever een test te laten uitvoeren.

De voorzitter zegt zich te kunnen voorstellen dat in de situatie dat iemand kan kiezen om in quarantaine (thuis of defensielocatie) te gaan dan wel een zelftest te doen, de test voor rekening van de werkgever komt. De eerlijkheid gebiedt hem echter om te zeggen dat hij niet weet wat nu de staande praktijk is. De heer Schilperoort is die mening ook toegedaan, maar verwijst naar de tekst die zegt dat er alleen aanspraak is op het reguliere salaris. Als de voorzitter nu zegt dat de test voor rekening van Defensie komt, zijn partijen het eens. De voorzitter herhaalt niet te weten hoe het nu in de praktijk is geregeld, maar dat het hem logisch lijkt dat de werkgever een zelftest vergoedt als het zo is dat iemand bij terugkomst van een missie de keuze heeft om in quarantaine te gaan of om een test te doen. Spreker stelt voor dit voorlopig als vertrekpunt te kiezen.

Wat de heer Van Hulsen betreft zijn er nog twee punten niet belicht. Ten eerste suggereert de tekst onder 5 een keuze, terwijl er inmiddels landen zijn waarvoor geldt dat bij terugkomst een quarantaine verplicht is. Ten tweede informeert spreker of iemand die besluit op de kazerne in quarantaine te gaan zelf moet opdraaien voor de kosten huisvesting en voeding. Wat spreker betreft gaat het om meer dan alleen het reguliere salaris.

De voorzitter vindt dit ingewikkeld omdat het de vraag is of hier een zekere vrijwilligheid in zit, bovendien is het zo dat de wereld dynamisch is, de richtlijnen voor verplichte quarantaine die nu gelden bij terugkomst van bepaalde missiegebieden of bepaalde landen, kunnen nog wel eens anders worden als de zelftesten professioneler worden.

Volgens de heer Kropf bestaat er voor geen enkel land bij terugkomst een verplichting tot quarantaine. Blijkbaar vindt Defensie dat wel en de vraag is hoe de werkgever omgaat met mensen die zich daar niet aan willen houden. Een zwaarwegend advies is iets anders dan een verplichting en dat laatste heeft ook consequenties voor de vergoeding. Ten tweede zegt de werkgever dat mensen in quarantaine kunnen op een defensielocatie en hij vraagt of dat ook voor de weekenden geldt, of dat betekent dat alle desbetreffende locaties ook weer in het weekend open zijn voor binnenslapers en hoe het geregeld is met maaltijden in de weekenden. Ten aanzien van de vergoeding sluit spreker zich volledig aan bij de heer Van Hulsen.

De voorzitter moet de antwoorden hierop schuldig blijven en neemt de vragen mee. Hij zegt zich evenwel voor te kunnen stellen dat mensen die vrijwillig of verplicht op een defensielocatie in quarantaine gaan de mogelijkheid moeten hebben om daar ook in het weekend te blijven en dat de bijbehorende faciliteiten geregeld zijn.

Ten aanzien van thuisquarantaine in relatie tot oefeningen stelt spreker niet te weten wat de staande praktijk is. Hij denkt dat daarvoor nog niet hetzelfde geldt als voor inzet en uitzendingen.

De heer Van Leeuwen zegt signalen te hebben ontvangen die er op wijzen dat voorafgaand aan een oefening weldegelijk wordt geëist dat mensen in thuisquarantaine gaan. Los van hoe dat in de praktijk gebeurt, is dat

geen vrijwillige keuze en dat betekent wat spreker betreft dat daar iets tegenover moet staan. Bij uitzending zit dat in het VVHO-gedeelte, maar er is niets geregeld voor oefenen en varen terwijl een verplichte quarantaine een beperking van de vrijheid is voorafgaand aan de oefening. Dat geldt aldus spreker ook voor de situatie na de oefening als iemand in quarantaine moet als gevolg van het feit dat hij op oefening is geweest met collega's die positief zijn getest. Ook dan heeft het een directe relatie met werk en is er geen sprake van een vrijwillige keuze. Zijn concrete vraag is of deze situaties zich voor doen en zo ja hoe de organisatie daarmee omgaat. Eerder heeft de heer Van Leeuwen aangehaald dat hij denkt aan een vorm van consignatie voor oefenen en varen (militaire inzet).

De heer Schilperoort nuanceert dat er ook nog inzet is die geen missie is, zoals bijvoorbeeld Frontex, er zijn ook mensen die moeten voor twee weken naar een bepaalde plek in het buitenland toe om hun werk te gaan doen en bij terugkomst dus in dezelfde situatie zitten. Spreker vindt dat de quarantainevergoedingen in die zin breder moeten worden beschouwd dan alleen missies.

Mevrouw Snels markeert dat er sprake is van in ieder geval één geval bij de Landmacht waarbij aan het eind van de oefening is geconstateerd dat iemand mogelijk besmet is geraakt en op basis daarvan de hele groep naar huis is gestuurd met het verzoek om in quarantaine te gaan tot dat er duidelijkheid was.

De voorzitter zegt het punt te begrijpen, maar nog niet helder te hebben waar dat impact heeft op vergoedingen.

Mevrouw Jansen licht toe dat op dit moment alle grote buitenlandse oefeningen zijn afgezegd en dat voor de oefeningen in Nederland geen quarantaine geldt. Met het naar huis sturen van de hele groep na een oefening wordt gevolg gegeven aan de RIVM-richtlijnen. Er is één geval bekend waar men nu nog mee bezig is; daar gaat het om een dienstreis naar Canada en de vraag of betrokkene in verplichte quarantaine moet.

Ter aanvulling stelt de heer Kropf dat het hem ten zeerste verbaast dat de werkgever voor het Caribisch gebied daar vrij duidelijke en reële besluiten over heeft genomen die kennelijk niet één-op-één gelden voor andere landen onder gelijke omstandigheden. Het lijkt de voorzitter goed om een en ander op een rijtje te zetten zodat het ook voor iedereen duidelijk wordt. Afgezien van het feit dat Defensie één werkgever is, heeft men wel te maken met verschillende defensieonderdelen die soms iets anders in de wedstrijd staan. Spreker meent dat dit voorkomen moet worden en stelt voor dit punt mee terug te nemen om te inventariseren hoe de verschillende commandanten hier tegen aankijken. Dit zal worden teruggekoppeld (in welk verband dan ook).

Pm De heer Van Hulsen vindt deze toezegging prima, maar wil deze wel van toepassing laten zijn op de bredere context, in de zin dat de voorzitter ook bij de Marine nagaat wat daar gebeurt als het gaat om varen, dan wel andersoortige meerdaagse inzet. De voorzitter zegt dit toe en stelt dat dit ook geldt voor andere inzet dan missies.

Wat de heer Van Leeuwen betreft moet er ook naar de toekomst worden gekeken. De voorzitter geeft aan dat hij deze inventarisatie wil maken omdat hij denkt dat de organisatie de komende weken hier nog regelmatig mee van doen zal hebben en er belang bij heeft dat er één beeld ontstaat.

De heer Kropf vult aan dat er wordt gesproken over quarantaine voorafgaand en na afloop en hij ook wil spreken over tijdens, bijvoorbeeld als iemand op verdenking van corona tijdens een oefening naar huis wordt gestuurd om daar de test af te wachten, of tijdelijk uit een missie wordt gehaald.

De voorzitter meent dat zich nu al situaties voordoen dat er wat aan de hand is met iemand tijdens een missie of een oefening en dat het dan aan de commandant en betrokkene is om tot een oplossing te komen. Spreker twijfelt er aan of hier separaat over moet worden nagedacht in relatie tot covid.

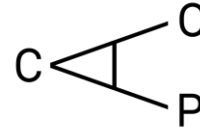
De heer Kropf geeft aan daar toch een ander beeld bij te hebben. Als iemand om niet covid-gerelateerde redenen uit een oefening gaat (bijvoorbeeld omdat hij een gebroken been heeft), dat is dat op grond van een medische indicatie, terwijl in een covid-situatie mensen preventief naar huis worden gestuurd in afwachting van de uitslag van de covid-test. Het zou wat spreker betreft in de lijn der logica liggen als in die situatie betrokkene de toelage die hoort bij oefenen behoudt. Spreker vindt dat de discussie zuiver moet worden gevoerd.

Pm De voorzitter zegt toe hiernaar te zullen kijken.

- Quarantaine na familiebezoek in Nederland.

De voorzitter memoreert dat hij heeft toegezegd te bezien of de regelgeving niet te stringent wordt toegepast. Spreker heeft hierop een antwoord via de email formeel aangeboden aan het SOD en informeert of de centrales dit afdoende vinden.

De heer Schilperoort licht toe dat de geschetste situatie zich eigenlijk niet heeft voorgedaan, omdat in de praktijk blijkt dat mensen alleen maar vrijwillige vakanties hebben geboekt. In die zin is het niet vreemd dat

betrokkenen zelf opdraaien voor de quarantaine. Als er wel cao-tickets waren verstrekt was de werkgever daar gezien zijn tekst niet anders mee omgegaan. Spreker stelt dat de werkgever de verplichting heeft tot gezinshereniging en hij vindt dat partijen voor de toekomst vast moeten gaan leggen hoe dat moet worden geregeld.

Wat de voorzitter betreft is het een goed idee om voor de toekomst naar die situatie te kijken en hij stelt voor dat partijen dit met elkaar gaan bespreken als zij het anders willen regelen. Tot zover wil hij echter niet afwijken van het standpunt zoals hij heeft verwoord.

De heer Schilperoort dringt er op aan dit nu aan de orde te stellen omdat het niet wenselijk is dat dit pas gebeurt als de situatie zich daadwerkelijk voordoet dat mensen gebruikmaken van een cao-ticket. Daarvoor moet een andere regeling gelden dan in het geval mensen vrijwillig op vakantie gaan naar een corona-gebied.

De voorzitter moet bekennen dat hij niet precies op de hoogte is van de systematiek rond cao-tickets, maar hij zegt de indruk te hebben dat ook in dat geval sprake is van een zekere mate van vrijwilligheid. Dat is aldus de heer Schilperoort ook zo, maar het heeft ook te maken met de verplichting die Defensie als werkgever heeft om voor mensen die in het buitenland zijn geplaatst, gezinshereniging mogelijk te maken. Spreker vindt gezinsbezoek in Nederland waarbij gebruik wordt gemaakt van een cao-ticket, echt iets anders dan een vrijwillige vakantie naar een corona-gebied.

De heer Kropf geeft aan dat het cao-ticket vooral is besproken in relatie tot de Caribische gebiedsdelen en die situatie is in ieder geval veranderd. De situatie in Amerika is echter dat iemand alleen terug kan als het gaat om noodzakelijk reizen en dat is veel complexer. Spreker wil de werkgever oproepen om zeker te stellen dat werkgever en centrales de afspraken maken en dat dit niet meer wordt overgelaten aan de lokale commandant, zoals dat destijds met de bekendmaking CARIB is gebeurd. Spreker verzoekt de werkgever korte lijnen aan te houden als de situatie zich voordoet, zodat partijen daar aan deze tafel over in gesprek kunnen gaan.

Mevrouw Snels sluit zich aan bij het verhaal van de heer Schilperoort, in de zin dat partijen moeten anticiperen op situaties die zich voor kunnen doen en niet wachten met bespreking tot het daadwerkelijk zo is.

De voorzitter geeft aan deze discussie ingewikkeld te vinden en het gesprek open te willen voeren. Spreker zegt te worstelen met het feit dat het cao-ticket wordt gebruikt zoals is afgesproken, waarmee aan werkgeverszijde een verplichting tot het toestaan van gezinshereniging ontstaat, ook in tijden van corona. Veel mensen in vergelijkbare situaties kunnen zich niet op die verplichting beroepen. Eigenlijk vindt spreker dat de huidige omstandigheden met corona, het moeilijk maken om aan de voorwaarden van een cao-ticket te voldoen.

De heer Kropf geeft aan deels met de voorzitter te willen meegaan waar het gaat om zijn uitleg van de cao-tickets, maar graag zou hij dan willen spreken hoe partijen hiermee om gaan als de pandemie zo lang duurt dat de mensen hun tickets niet kunnen gebruiken; het is immers wel een arbeidsvoorwaardelijk recht. Bovendien wil spreker de voorzitter de volgende zaken in overweging geven:

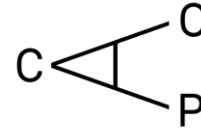
- trieste familieomstandigheden vallen onder noodzakelijk reizen waarvoor een meer ruimhartige oplossing wordt verwacht;
- bezichtigingsreis waarover ook afspraken zijn gemaakt; dat zijn niet altijd keuzes die onbeperkt kunnen worden verschoven.

Volgens de voorzitter is de werkgever bij bijzondere familieomstandigheden altijd bereid geweest -en is dat nu nog- om mensen tegemoet te komen. Spreker zegt na te willen denken over de bezichtigingsreis en de cao-tickets, maar zijn stelling is dat corona voor heel veel mensen een item is dat hun leven beïnvloedt en dat dit voor de defensieorganisatie en zijn werknemers niet anders zal zijn. Zijn aarzeling zit op dat punt, waarbij hij overigens ook niet precies weet wat de standaardlijn is. Voor de toekomst en zeker als er arbeidsvoorwaardelijke afspraken zijn gemaakt die door de corona-situatie niet kunnen worden ingevuld, zullen partijen naar oplossingen om moeten zien, hoe ingewikkeld dat ook is.

De heer Schilperoort begrijpt niet waarom de voorzitter verwijst naar anderen die ook in het buitenland werken en met gezinshereniging te maken hebben, immers Defensie is een werkgever die zijn medewerkers in het buitenland plaatst omdat hij ze daar nodig heeft. Soms zit er een deel vrijwilligheid in omdat iemand op zo'n functie solliciteert, maar de afspraken zijn gemaakt over de situatie dat de werkgever de militair naar een bepaald gebied uitzendt. Spreker meent dat deze discussie vandaag niet hoeft te worden afgerond, maar hij wil hier in de nabije toekomst nadrukkelijker naar kijken en niet wachten totdat de situatie zich voordoet en de lokale commandant zelf iets gaat verzinnen. De heer Schilperoort stelt voor alle situaties in beeld te brengen en dan per situatie te bekijken hoe die wordt geregeld voor zolang de coronapandemie nog duurt.

Pm De voorzitter zegt toe de situaties te inventariseren, daarover een standpunt in te nemen en daar zo snel mogelijk op terug te komen.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Schilperoort geeft aan er geen moeite mee te hebben als dit verder in de werkgroep AP wordt opgepakt om het SOD te ontlasten.

*** PAUZE 16.05 – 16.15 ***

- Quarantaine vragen schepen bij FOST.

Ook deze vragen zijn beantwoord per mail (SOD/20.00651) en de voorzitter informeert of er nog opmerkingen zijn. De heer Van Leeuwen vindt het een helder verhaal en voor het overige leiden de antwoorden niet tot verdere vragen.

- VVHO tijdens quarantaine.

De voorzitter informeert of er nog vragen zijn op de mail die aan het SOD is aangeboden (SOD/20.00653). Voor de heer Schilperoort is de reactie van de werkgever nog niet helemaal voldoende omdat hij niet ingaat op de vraag die spreker heeft gesteld, namelijk of het voor de eerste groep redelijk is dat de spelregels tijdens het spel door de HDP zijn veranderd. Deze mensen hebben een operatiebevel van het bevoegd gezag ontvangen waarin staat genoteerd dat de VVHO gewoon tijdens de quarantaineperiode zal worden uitgekeerd. In de aanvullende mail over militairen in Duitsland zegt de werkgever dat betrokkenen individueel een rekest bij REPOS moeten indienen. De heer Schilperoort merkt op dat hij nu al een aantal leden heeft dat bezwaarzaken aangaat en hij is nog steeds van mening dat het bij de eerste groep fout is gegaan. Spreker meent dat voor die groep moet worden besloten de oorspronkelijke toezegging gestand te doen en zowel het onbelaste als het belaste deel van de VVHO uit te keren. Daarna is Defensie er duidelijk over geweest dat alleen het belaste deel tijdens de quarantaine wordt uitgekeerd. De werkgever spreekt van een bijzondere uitkering en spreker vraagt zich af of men daarmee niet in de knel komt als het gaat om de gemaakte afspraken over de pensioenopbouw tijdens VVHO. Ten aanzien van het eerste deel zegt de voorzitter het volgende. Als er sprake is van kosten die uitgaan boven de kosten die iemand mag maken, bestaat de mogelijkheid om een declaratie in te dienen en die lijn wordt gevolgd. De heer Schilperoort heeft betoogd dat de plaatselijke commandant heeft aangegeven dat de volledige VVHO van toepassing zou zijn en hij informeert of dat klopt. Dat is aldus de heer Schilperoort inderdaad wat hij vanuit zijn achterban heeft teruggekregen, daar waar het gaat om die eerste groep die uit is gegaan van het operatiebevel (bijgevoegd bij de mail SOD/20.0653) waarin geen onderscheid is gemaakt tussen het belaste en het onbelaste deel. Spreker hoort ook uit zijn achterban terug dat daarna die duidelijkheid wel is gecreëerd, het knelpunt zit wat hem betreft op de allereerste groep.

De heer Van Hulsen informeert of de eerste groep kan worden gedefinieerd, nu de uitkomst misschien zou kunnen zijn dat er een grens getrokken wordt tussen groepen die meer of minder gaan krijgen. Die grens moet vlijmscherp zijn anders wordt het probleem alleen maar verplaatst naar bezwaarschriften over categorieën. De heer Schilperoort heeft de documenten niet paraat, maar verwijst naar het door hem bijgevoegde operatiebevel waarop de plaatselijke commandanten hebben geacteerd en waarop later een besluit van de HDP is gekomen dat het alleen over het belaste deel gaat. Het was in ieder geval de eerste groep die te maken kreeg met quarantainemaatregelen.

Mevrouw Jansen zegt dat zoals eerder gedeeld per mail, deze groep lastig is te identificeren en het niet duidelijk is wie welke kosten heeft gemaakt. Betrokkenen hebben het advies gekregen om een rekest in te dienen en mocht dat niet worden geaccepteerd staat de bezwaren- en beroepsprocedure open. Alle individuele gevallen uit de eerste groep kunnen op die manier worden afgedaan.

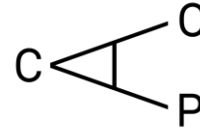
De heer Schilperoort zegt dit te begrijpen, maar stelt dat hij dit niet voor ogen had toen hij het aan de orde stelde. Het ging erom dat de HDP niet de spelregels tijdens het spel moest veranderen.

De voorzitter denkt niet dat het veranderen van de spelregels aan de orde is, maar hij meent wel dat er een uitstralingseffect zal optreden als wordt besloten voor de genoemde eerste groep de volledige VVHO tijdens quarantaine toe te kennen. Spreker noemt dat een onwenselijke catch-22-situatie en is geneigd de oplossing te zoeken via het indienen van een rekest, hoe ongelukkig ook.

De heer Schilperoort acht de reactie van de voorzitter duidelijk, hij is het er niet mee eens, maar het zij zo en het zal betekenen dat de ACOP een hoop bezwaarschriften zal moeten gaan afwikkelen. Spreker zegt van de collega-centrales niets te hebben gehoord en dat die achterbannen kennelijk niet met het geschetste probleem zitten.

De heer Van Hulsen reageert hier op met de opmerking dat hij zijn vraag heeft gesteld om er achter te komen of de groep is af te bakenen. Zo dat het geval is, kan hij het met de heer Schilperoort eens zijn dat die groep in

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

aanmerking moet komen voor de volledige VVHO. Als dat niet zo is, rest er aldus spreker niets anders dan individuele casuïstiek met de daarbij behorende oplossing van een rekest.

Pm De heer Schilperoort zegt toe na te zullen gaan over welke groep het precies gaat.

De voorzitter geeft aan dat over mogelijke oplossingsrichtingen verder wordt gesproken als hierover helderheid bestaat.

Rest aldus de heer Schilperoort nog zijn vraag over het belaste deel van de VVHO die door de werkgever als bijzondere uitkering wordt gekenmerkt in relatie tot de afspraken over de pensioengevendheid. De voorzitter geeft aan deze vraag te zullen voorleggen aan een pensioenexpert. Op verzoek van de heer Kropf zal hij hierbij ook de

Pm mate van invloeden meenemen.

12-Uursdiensten DBBO

(SOD/20.0547).

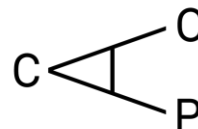
De voorzitter memoreert dat hij in een andere setting de door Defensie gekozen aanvliegroute heeft toegelicht. Spreker meent dat het debat hier kan worden gevoerd, maar vraagt zich af of dat partijen verder zal brengen. Hij is het met de kritiek van de centrales eens dat hij hen aan de voorkant mee had moeten nemen. Ook de werkgever is nog niet geconfronteerd met een crisis van deze aard en de route is onder tijdsdruk gekozen. Op dit moment liggen er geen nieuwe ontheffingsaanvragen en spreker zegt toe dat partijen met elkaar het overleg zullen voeren, als dat wel het geval zal zijn.

De heer Kropf vindt het fijn dat de werkgever heeft ingezien dat het aan het begin fout is gegaan en hij is blij met de toezegging van de voorzitter omdat partijen het samen moeten doen in het belang van het defensiepersoneel. Spreker vindt evenwel dat de voorzitter kort door de bocht gaat omdat de centrales hebben aangegeven het niet eens te zijn met de redenen en mogelijkheden die de wet hem biedt om de ontheffing überhaupt uit te schrijven. Sterker nog, kijkend naar de ontheffing staat daar genoteerd dat er meer 12-uursdiensten mogen worden toegestaan, terwijl het BARD 12-uursdiensten aan sich helemaal niet toestaat, anders dan in bijzondere omstandigheden tijdens het weekend. Het gaat hier om structurele planning van 12-uursdiensten. Daar waar de voorzitter meldt dat er geen nieuwe aanvragen liggen, stelt spreker dat de oude aanvragen nog steeds lopen, terwijl is gesteld dat het ging om een afgebakende periode voor bijzondere omstandigheden. De laatste keer dat de heer Kropf navraag heeft gedaan worden er bij DBBO nog steeds 12-uursdiensten gedraaid terwijl daarvoor wat hem betreft geen reden meer is. Op het moment dat burgerpersoneel werkzaamheden verricht gekoppeld aan de directe inzet van de krijgsmacht -en dat is echt iets anders dan reguliere werkzaamheden- is dat een afgebakende periode. In de reactie van één van de ondercommandanten wordt aangegeven dat men zich wil houden aan de afspraken van de medezeggenschap aangaande roosters, roosterperiode en vier weken voorafgaand aan het invoeren. Spreker had dit een valide argument gevonden als het was gegaan over een reguliere roosterwijziging, maar dat is nu net niet gebeurd bij het invoeren. De heer Kropf maakt zich daar ernstig zorgen over en zegt voor alle partijen te hopen dat niet in de krant zal verschijnen dat er ongelukken zijn gebeurd omdat een vijftigplusser tijdens het wachtlopen in slaap is gevallen. Als de werkgever al een ontheffing verleent, waar spreker het niet mee eens is, kan dat niet anders dan voor een korte periode zijn en kan er nooit sprake zijn van een verlenging van die periode.

Het is de heer Van Hulsen niet duidelijk wat partijen nu aan het behandelen zijn, op de agenda is de brief van het AC (SOD/20.0547) vermeld die gaat over het al dan niet intrekken van de 12-uursdiensten. De andere discussie is principieel en gaat over de vraag of de door de werkgever verleende ontheffing wel past bij de wettelijke bevoegdheden. Voor spreker is deze discussie die door de heer Kropf wordt aangeraakt, een andere dan die hij heeft voorzien bij dit agendapunt.

De voorzitter geeft aan het principiële discussie te hebben aangehaald omdat partijen daar eerder over hebben gesproken. Ten aanzien van de vraag van het AC om de 12-uursdiensten in te trekken, bij gebreke waarvan wordt opgeroepen dit te agenderen voor het SOD, zegt spreker het volgende. De commandant DOSCO heeft uitgebreid gemotiveerd waarom hij de 12-uursdiensten wil handhaven tot en met 19-10-2020. Ook de voorzitter had liever gezien dat de rechtspositionele en de operationele analyse vanuit DBBO tot een gelijke datum van hervatting van de reguliere roosters had geleid, maar uiteindelijk is ervoor gekozen om de lijn van DOSCO te volgen en die doorslaggevend te laten zijn voor de uitkomst. Spreker concludeert dat daarmee de 12-uursdiensten blijven bestaan tot en met genoemde datum. Ook daarvoor geldt dat de centrales bij die besluitvorming hadden moeten worden betrokken.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Kropf zegt stomverbaasd te zijn, er is al discussie over de onrechtmatigheid van het besluit om de ATW buiten werking te stellen en hij verwoordt dat de voorzitter nu ook nog gaat vertellen dat hij meegaat in het weken voort laten duren van deze situatie omdat iemand decentraal vindt dat hij niet hoeft te doen wat de staatssecretaris opdraagt. Spreker vraagt de voorzitter wat daar de rechtsgrond van is omdat hij niet anders kan dan concluderen dat op alle fronten de wet wordt overtreden.

Volgens de voorzitter heeft hij niet gezegd dat hij lichtvoetig tot een besluit is gekomen, want dat is wel de indruk die de heer Kropf wekt. De commandant DOSCO heeft uitgebreid gemotiveerd waarom de periode moet worden verlengd tot en met 19-10-2020 en op grond daarvan is spreker tot een besluit gekomen. De heer Kropf wijst er op dat 'lichtvoetig' de woordkeus van de voorzitter is, spreker heeft eerder aangegeven dat hij het standpunt van de werkgever dat de wet mag worden overtreden niet deelt, maar dat de argumentatie daarvoor nu is weggenomen omdat de situatie is veranderd. Vraag is dus hoe de werkgever dan aan iemand kan toestaan om de wet te blijven overtreden.

De heer Schwab laat de inschatting dat de wet wordt overtreden aan de heer Kropf. Als de werkgever zegt dat hij gebruik heeft gemaakt van een bevoegdheid die hij heeft en die zwaar is geclausuleerd, kunnen er zwaarwegende redenen zijn om een gedeelte van die clausulering voor een bepaalde periode te laten vervallen. Spreker zal niet zoals de heer Kropf zeggen dat Defensie toestaat dat de wet wordt overtreden, maar wel dat de werkgever gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid om een bepaalde norm voor een bepaalde periode te laten vervallen.

De heer Kropf zegt hierop dat de werkgever een uitzondering heeft aangebracht op iets wat überhaupt niet is toegestaan, namelijk het draaien van 12-uursdiensten, dus wat dat betreft overtreedt Defensie sowieso de wet. Echter, het gaat er om dat spreker een nota had verwacht waarin de werkgever uiteenzet op basis waarvan hij legitimeert dat deze situatie blijft voortbestaan. Spreker stelt dat de voorzitter heeft aangegeven dat hij heeft geluisterd naar de commandant DOSCO, maar dat hij in dat geval een brief ondertekend door de staatssecretaris wil zien waarin wordt verklaard dat de commandant DOSCO goede redenen heeft om nog negen weken langer gebruik te maken van de uitzondering.

De heer Van Hulsen zegt tot op zeker hoogte op dezelfde manier in de wedstrijd te zitten. Spreker wil wel proberen de twee discussiepunten uit elkaar te trekken, maar vindt dat de discussie over de bevoegdheid om een uitzondering te maken en de aanwending daarvan, wel gevoerd moet worden. Voor nu constateert hij dat de werkgever een tijd geleden een uitzondering heeft gemaakt en het AC per brief van 24-07-2020 vraagt om die 12-uursdiensten te beëindigen. Spreker begrijpt dat de zaak niet ineens per 01-08-2020 kan worden opgelost, maar hij wijst er wel op dat de motivatie in zijn brief wel legitiem is. Hem hebben signalen bereikt dat er besloten zou zijn om deze zaak op een kortere termijn dan de genoemde datum in oktober uit te zetten en het enige dat de werkgever nu doet is aangeven dat DOSCO heeft verzocht de 12-uursdiensten te handhaven tot en met 19-10-2020 zonder dat hij weet wat de onderliggende argumentatie is.

De heer Kropf verwijst naar de informatiebrief SOD/20.0606 waarbij de betreffende nota's zijn gevoegd en waarin de voorzitter reeds aangaf dat er geen sprake meer is van een ontheffing per 01-08-2020. Daarop heeft de DOSCO een reactie gezonden, maar feit blijft dat er per augustus geen ontheffing meer is. De motivatie van DOSCO is gezonden per brief van 27-08-2020 en daarna is er niets meer gebeurd. De voorzitter constateert dat de reactie op die motivatie het stuk is dat nu ontbreekt en hij zegt toe de betreffende reactienota op die van de DOSCO met de

Pm centrales te zullen wisselen.

Mevrouw Snels vraagt of de voorzitter gaat garanderen dat de centrales aan de voorkant meegenomen worden. De voorzitter zegt dat toe en bevestigt dat partijen de afweging in het vervolg samen zullen maken; hij wil voorkomen dat dit nog een keer op deze wijze gebeurt. Dan kan er nog steeds verschil van mening zijn over het te volgen traject of over wetgeving waarop men zich baseert, maar dan is aan de voorkant helder waar partijen staan. Spreker stelt voor het punt hiermee af te sluiten en hiermee wordt ingestemd.

Overig/voorzieningsstelsel buitenland in relatie tot de Doorman. (SOD/20.0540).

De voorzitter formuleert dat de brief van de CCOOP gaat over de inzet van defensiemedewerkers onder de paraplu van de Doorman. Deze medewerkers zijn rechtstreeks ingevlogen op Curaçao. Met hen is afgesproken op welke wijze dit zou worden vergoed. In een eerder SOD is gesproken over meerdaagse activiteiten en toen heeft spreker ook aangegeven het speelveld van dit onderwerp niet helemaal te kennen en dat is tevens de onhandigheid van het

feit dat het onderwerp op de SOD-tafel ligt en niet in een werkgroep. Inmiddels begint de voorzitter zich hier wel een beeld van te vormen, maar alvorens dit uit te spreken wil hij de heer Kropf het woord geven.

De heer Kropf stelt dat dit punt al meerdere malen is besproken en hij geeft aan dat hij ook wat vreemde antwoorden voorbij heeft zien komen. Spreker zegt het graag bij de basis te willen houden en dat is artikel 3 van het Voorzieningsstelsel Buitenland Defensiepersoneel. Daarin wordt onomwonden aangegeven dat mensen die tewerk zijn gesteld of geplaatst zijn in het buitenland voor langer dan dertig dagen, anders dan uitsluitend in verband met een militaire oefening, in aanmerking komen voor de buitenlandtoelage. De heer Kropf geeft aan dat van de voorzitter simpelweg de toezegging wordt gevraagd dat mensen die voldoen aan dit artikel in aanmerking komen voor de buitenlandtoelage. De samenloop van meerdaagse activiteiten of oefentoelage met de buitenlandtoelage komt veelvuldig voor en spreker zou dat graag zo houden, omdat het twee gescheiden trajecten zijn. Het gaat hier over de CMI-inzet, dat zijn mensen die zijn toegevoegd aan de staf van CARIB en die binnenslaper zijn geworden op een defensielocatie. Andere mensen die in een vergelijkbare situatie langer dan dertig dagen op een eiland zitten, anders dan uitsluitend in het kader van een militaire oefening, krijgen de buitenlandtoelage ook. Nu krijgen mensen het antwoord dat zij niet geplaatst zijn omdat zij geen beschikking hebben op basis van artikel 12 AMAR en spreker wijst er op dat er in artikel 3 ook staat 'tewerkgesteld'.

De heer Van Leeuwen herkent zich volledig in het beeld dat de heer Kropf schetst, niet alleen de CCOOP maar ook de CMHF heeft dit punt meerdere malen naar voren gebracht met dezelfde argumentatie. Spreker deelt het standpunt dat de mensen geplaatst op de Doorman recht hebben op de combinatie buitenlandtoelage en meerdaagse activiteiten, evenals degenen die regulier geplaatst zijn en ook werden ingezet tijdens de coronacrisis aldaar. Spreker ziet geen uitsluitingsgrond door de samenloop met meerdaagse activiteiten en hij vindt niet alleen dat zij het recht hebben op de buitenlandtoelage, maar ook dat het volkomen terecht is dat zij die ontvangen, zeker in vergelijking met degenen die in Nederland zijn ingezet. Ten tweede was spreker in de veronderstelling dat de voorzitter dit ook in een vorig SOD had toegezegd, of in ieder geval die indruk heeft gewekt. Later kwam het antwoord dat Defensie de cumulatie van vergoedingen voor dezelfde inzet niet wenselijk acht. Het AC en de ACOP sluiten zich bij de CCOOP en de CMHF aan.

De voorzitter erkent dat dit punt eerder aan de orde is geweest en hij heeft aangegeven dat hij het hele speelveld niet kende. Er is een aantal voorbeelden voorbij gekomen waarbij spreker zoals hij zegt de wenkbrauwen moest fronsen. Spreker wil het voorstel van de heer Kropf mede namens de andere centrales, volgen. Hij vindt inderdaad dat mensen die dertig dagen of langer op Curaçao zijn geplaatst -en of dat geplaatst in formele zin is, maakt spreker niet zoveel uit- recht hebben op een buitenlandtoelage. Spreker noemt het een beetje oprekken van hetgeen de organisatie normaliter doet, maar logischerwijs kijkend naar hetgeen hier speelt, is spreker het met de centrales eens. De voorzitter zegt toe dit op deze manier in te vullen voor de mensen die het betreft.

Pm De heer Kropf dankt de voorzitter en verzoekt hem om dit ook snel in te regelen omdat mensen nu op het net komen met bezwaar op het besluit en het zou voor de uitstraling goed zijn als betrokkenen een herzien besluit ontvangen met het juiste antwoord. De voorzitter zegt dit toe. Spreker recapituleert dat hij in eerste instantie een andere reactie heeft gegeven, maar nu toch tot een ander inzicht is gekomen.

Overig/Opschorten opleidingen als gevolg van covid.

De heer Van Leeuwen wil naar aanleiding van de FAQ-lijst in het kader van covid, hier nogmaals onder de aandacht brengen de vraag hoe om te gaan met opleidingsvertraging in brede zin (initieel en andere carrière-opleidingen). Eerder is vanuit Defensie betoogd dat deze problematiek volledig bij de werkgever moet liggen en uit de FAQ-lijst begrijpt spreker dat de consequenties pas achteraf worden bekeken. Spreker meent dat daar weldegelijk iets aan gedaan moet en kan worden, zeker gezien de vulling van de defensieorganisatie en alles wat dit teweegbrengt. Hierbij wil spreker ook onder de aandacht brengen hetgeen de politie daarover heeft afgesproken, namelijk dat de gevolgen van de vertraging door de politieorganisatie zelf worden gedragen. De heer Van Leeuwen wil niet zeggen dat dit ook één-op-één voor Defensie zou moeten gelden, maar hij wil wel in ieder geval een gezonde balans werknemer-werkgever nastreven, daar waar nu wordt gezegd dat er pas naar wordt gekeken als zich hele grote knelpunten voordoen. Verzoek is om hierover op korte termijn verder te spreken omdat deze situatie grote gevolgen heeft voor heel veel militairen.

De heer Kropf sluit zich hier volledig bij aan, maar wil nog één aanvulling geven die te maken heeft met het verschil initiële opleiding, minimum loon, minimum jeugdloon. Spreker verzoekt de voorzitter dit specifieke punt ook mee te

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

nemen. Op het moment dat mensen in de initiële opleiding zitten krijgen zij niet het minimumloon, maar het minimum jeugdloon en de vraag is hoe lang dat moet duren als de opleidingen opgeschort worden.

Pm De voorzitter zegt dit toe, maar vraagt zich wel af of dit onderwerp in het SOD aan de orde moet komen.

De heer Van Hulsen is van mening dat dit in een ander gremium moet worden opgepakt, ondanks het feit dat de vraag nu in het SOD is gesteld. Ten tweede stelt spreker dat in het verleden is gewerkt aan een FAQ-lijst en hij een andere herinnering heeft aan hetgeen daarbij bediscussieerd is dan wat hij nu hoort. Het zal sowieso goed zijn om de FAQ-lijst bij de bespreking te betrekken.

Overig/notitie AFR reiskostenvergoeding en cafetariamodel.

Mevrouw Snels wil aandacht vragen voor deze notitie waarover door de diverse centrales flink wat vragen zijn gesteld. Het verzoek is om de notitie daar op aan te passen en snel te behandelen. Dit is aldus spreekster één van de onderwerpen waar de ACOP veel vragen over krijgt. Dit kan verder in de werkgroep AFR worden besproken, maar zij wil er in dit gremium aandacht voor vragen.

De voorzitter zegt de inbreng van mevrouw Snels te beschouwen als een oproep om daar snel mee aan de slag te gaan. Mevrouw Jansen geeft aan dat dit inmiddels is opgepakt.

Actiepunt 4: Mandaat voorzitter werkgroepen en SOD

(overheveling van SOD agenda 10-12-2019, SOD/20.0143).

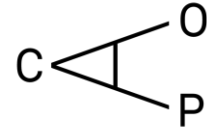
De voorzitter memoreert dat dit onderwerp al heel lang op de agenda staat en vraagt wie hij het woord kan geven. Volgens de heer Kropf gaat het in zijn algemeenheid over het feit dat er afspraken met een voorzitter zijn gemaakt, die later niet meer van toepassing blijken te zijn. Als voorbeeld refereert spreker aan de werkgroep PA waar alle partijen het eens waren over een tekst, die later anders bleek te zijn geformuleerd. Ook met de voorzitter van het SOD zijn afspraken gemaakt die niet zijn nagekomen en dat ligt nu bij de AAC. Ook is het voorgekomen dat de voorzitter van de werkgroep aangaf iets te moeten bespreken met de hoofdirecteur, waarbij spreker aannam dat dit de HDP was, maar er meerdere hoofdirecteuren bleken te zijn. Volgens de heer Kropf is er een afspraak gemaakt met de bewindspersonen die inhoudt dat het niet uitmaakt wie in persoon de vergadering voorziet, maar dat deze altijd spreekt namens de minister. Dat betekent dat de centrales aan tafel zitten met de eindverantwoordelijke in de rol van werkgever. Spreker wil van de voorzitter de toezegging dat degene die voorziet per definitie het mandaat heeft. De heer Van Hulsen is het hier niet mee eens en hij vindt dat hiermee de ingewikkelde wereld in een bepaald frame wordt gedrukt. Iemand zit met mandaat in de werkgroep, anders moet hij er niet gaan zitten. Andersom geldt dat de dynamiek van een vergadering soms vergt dat moet worden vastgesteld dat er een bepaalde grens wordt bereikt en dat partijen op een punt zijn beland waar zij niet eerder bij stil hebben gestaan. Dan is het noodzakelijk om ruggenspraak te houden en zijn oproep is om daar dan open en transparant in te zijn. Spreker vindt dat partijen moeten accepteren dat zo'n situatie kan ontstaan, echter als dat elke vergadering het geval zal zijn, is er een serieus probleem. Iets anders is het als de voorzitter suggereert mandaat te hebben, allerlei toezeggingen doet en daar later weer op terug moet komen. In zoverre is hij het wel eens met de heer Kropf.

Volgens mevrouw Snels sluiten de opmerkingen van de heren Kropf en Van Hulsen elkaar niet uit, maar vullen zij elkaar aan. Zij meent zich ook te herinneren dat partijen in een andere setting een aantal intenties hebben afgesproken en als die door alle partijen goed worden gecommuniceerd, zou dat in ieder geval een deel van het probleem moeten oplossen.

De heer Van Leeuwen kan zich volledig vinden in hetgeen mevrouw Snels heeft gezegd. Hij heeft beeld bij de observatie van de heer Kropf dat soms het gevoel ontstaat dat er sprake is van een gebrek aan mandaat en dat dit voor een groot deel kan worden weggenomen door daar helder over te zijn. Spreker meent dat partijen elkaar niet aan het lijntje mogen houden, als er grenzen zijn bereikt moet dit worden aangegeven en voor een deel moeten zij accepteren dat zij worden ingehaald door de waan van de dag. Ook dan is het zaak dat de voorzitter duidelijk is en uitsprekt dat hij/zij moet terugkomen op eerdere stellingen of toezeggingen. Als op deze wijze wordt gehandeld, kan er wat de heer Van Leeuwen betreft worden gesproken van een voorzitter met mandaat.

De heer Kropf zegt het bijna met alles eens te zijn, echter hij acht het ongepast dat de voorzitter kan terugkomen op zijn of haar woorden als er eenmaal een afspraak is gemaakt. Dat is wat hem betreft namelijk precies waar het om gaat. Als partijen een afspraak maken, dan staat die afspraak en als daaraan moet worden getornd kunnen zij opnieuw met elkaar in gesprek om te bezien of zij die afspraak aan kunnen passen.

**Georganiseerd overleg
Sector Overleg Defensie (SOD)**

De voorzitter onderschrijft deze opmerking, wellicht wordt het anders verwoord, maar dit is wel wat er wordt bedoeld en dat is ook zo ingeregeld. Het kan evenwel voorkomen dat de voorzitter tegen de grenzen van zijn mandaat aanloopt en hij constateert dat de boodschap van werknemerszijde is om daar transparant en helder in te zijn. Die boodschap zal worden meegenomen en hij formuleert dat hij en mevrouw Pijpstra het mandaat van de staatssecretaris en de minister van Defensie hebben om de dingen te doen zoals zij die doen.

De heer Kropf benadrukt dat het hem niet om de personen, maar om de functionaliteit gaat, namelijk de voorzitters van de werkgroepen en van het SOD.

De voorzitter sluit hiermee het agendapunt af.

Agendapunt 5: Rondvraag en sluiting.

Van de rondvraag wordt geen gebruik gemaakt en de voorzitter sluit om 17.00 uur de vergadering.

-0-

Concept